

Výsadek 2012

Vážení Výsadcáři !

Přihlásili jste se na akci Výsadek 2012.

Nyní následuje několik vět strohého popisu o co v akci jde, myslím, že většina z Vás se Výsadku neúčastní poprvé, tudíž můžete směle přeskočit na další odstavec. Pro ty ostatní – Ve výsadku jde o v podstatě jednoduchou věc, a to dostat se z místa výsadku do místa cíle. Vtip je v tom, že místo výsadku ani místo cíle neznáte. Místo výsadku poznáte v okamžiku, kdy Vás za tmy se zavázanýma očima vypustíme do přírody, místo cíle poznáte (a v to doufejte) během hry, a tam by jste se měli dopravit do nedělního oběda.

Letošní Výsadek je pojat tak trochu netradičně. Inspirací pro letošní ročník je legendární sci-fi kniha spisovatelů Strugackých: Piknik u cesty. Pokud jste si doporučenou knihu nepřečetli, nebude to mít na úspěšnost vašeho týmu nijak zásadní vliv. A naopak, ani přečtení doporučené literatury nebude mít vliv na Váš úspěch či neúspěch. Výhodou těch, kteří si knihu přečetli bude to, že budou všemu mnohem lépe rozumět. Budou snáz chápat souvislosti a celá akce je, podle mého mínění, bude výrazně víc bavit.

Ať již patříte k té, či oné skupině Výsadcářů, věnujte prosím zvýšenou pozornost následujícím řádkům.

Vaše akce Výsadek začíná časem Vašeho vysazení, který si během vysazení zapíšeme a končí a **POZOR TO JE DŮLEŽITÉ – NEDĚLNÍ DVANÁCTOU HODINOU**. Pokud se do neděle 12 hodin nedostavíte do místa cíle, budeme Vás muset vyzvednout a do cíle dopravit, čímž jste samozřejmě automaticky diskvalifikováni. Toto ošetření je bohužel nutné kvůli značné odlehlosti místa v němž jste vysazeni (to si mimochodem sami ověříte :-))

Pokud během akce zjistíte, a to se taktéž nejednou stalo, že je Výsadek nad Vaše síly, máte několik možností:

1. na vlastní náklady se dopravit do civilizace a odjet domů
2. zavolat na nouzový telefon (viz. zalepená záchraná obálka), nechat se do místa cíle dopravit a společně po akci odjet zpátky na Kladno

rozhodnutí, kterou variantu zvolit je na Vás, snažně Vás prosím, pokud se rozhodnete pro první variantu **MĚJTE S NÁMI POCHOPENÍ A NA NOUZOVÝ TELEFON ODEŠLETE ALESPŇ SMS S TÍM, ŽE KONČÍTE** – již několikrát jsme zcela zbytečně v terénu hledali ztracenou dvojici, která si v poklidu užívala tepla domácího, vyhřátého pelíšku !!!

Hrdinů jsou plný hřbitovy, pokud během Výsadku dojde k nějakému úrazu, zavolejte na nouzový telefon, někdo z nás Vás odveze do cíle. Hra pro Vás sice v ten okamžik končí, ale zdraví je přeci přednější !

To je doufám z organizačních věcí vše a nyní se můžeme vrhnout na samotnou hru...

Jeden nejmenovaný den se zdál být jako každý jiný, jen se na šesti různých místech planety v jeden okamžik odehrála série zvláštních katastrof. Zmatky utichly, armáda ohraničila tyto rozsáhlé oblasti a postupně se zjistilo, že tato tzv. Pásma jsou oblasti nenávratně změněné návštěvou mimozemšťanů, zaplněna ohnivými víry, místy se zvýšenou gravitací, jedovatými plyny, kapalinami a v neposlední řadě předměty neznámého původu a určení. Přes to, že oblasti byly neprodyšně uzavřeny, do Pásem se začali vypravovat dobrodruzi, tzv. Stalkeři, kteří se pod rouškou noci pokoušeli z Pásem vynášet neznámé artefakty a ty pak na černém trhu prodávat. Jen jeden artefakt stále odolával nalezení, Stalkerský mýtus – Zlatá koule, která dokáže splnit každé tajné přání. Stalker Mrchožrout ji sice objevil, ale záhy v Pásmu přišel o nohy v Ježibabím rosolu. Stačil však napsat vzkaz, kudy dál pokračovat.

Ještě než Mrchožroutovi kompletně zgumovatěly nohy neopatrným vstupem do Ježibabího rosolu, než sme ho dokázali nepozorovaně dopravit do bezpečí, prosil nás, ať ho zachráníme. Sliboval všechno, peníze, hromady harampádí z Pásma až nakonec vyrukoval s pohádkou o Zlaté kouli. Přes naše nesouhlasné mručení, že jde jenom o fikci Stalkerů vytáhnout z Pásma něco víc, krom bezcenejch cetek, nakreslil nám mapu. Mapu v níž jsou poznačena místa na nichž jsou ukryty klasické artefakty Pásma – **černá kapka**, **skořepina**, **baterka** a pole **ježibabího rosolu** (to pole v kterým Mrchožrout přišel o hnáty). Samotná Zlatá koule v mapě zakreslená není.

„Než ti Pásmo vydá Zlatou kouli“, skřehotal Mrchožrout v autě, „musíš projít všechny ty poznačený body“, pokračoval dál, „na každým tom stanovišti najdeš něco, co ti jednak pomůže samotnou Zlatou kouli objevit a druhak taky otevřít!“

„Jak vtevřít Mrchožroute?!“, vyzvídal sem nervozně, řítíc se se zhasnutejma světly zeleného gazika temnou nocí do nemocnice, „Zlatá koule se přeci nijak nevtvívá!“

„Votvívá“, trvá na svém Mrchožrout. „a právě abys jí dokázal vtevřít musíš projít všechny ty poznačený místa v mapě!“

„Co když projdu jenom některý“, lobuju, „z těch poznám kde je Zlatá koule schovaná a objevím jí?“

„Vobjevíš, ale to je všechno !“, sýpe z posledního. „ti říkám, že jí musíš vtevřít !“

„A co s těma nalezenejma artefaktama z Pásma mám dělat?“, loudím dychtivě další informace.

„Vezmeš si co potřebuješ, nastuduješ indicii a artefakt vrátíš zpátky na místo tak jak byl předtim !“, přerývavě dýchá, „rozumíš mi, tak jak byl předtim, vezmeš si jenom to co potřebuješ!“

Trochu to nechápu, musím se přiznat, snad mi to v samotným Pásmu bude jasnější.

„Co ta **černá kapka** ?“, tahám z Mrchožrouta informace později v jeho domě. V době, kdy už má místo hnát dřevěný klacky, „je tady namalovaná nějaká věž?“

„Jo, to je taková vysoká budova s dřevěným přístřeškem na případný přespání, musíš až nahoru, na ochozu je famózní výhled na celý Pásmo, ale **černou kapku** hledej v trámové věži!“, radí mi, „né že to tam celý pohamtáš, případný stopy povedou k tomu, že další Stalkeři budou mít jednodušší práci, myslí na to !“

„No jo, ty seš furt chytřej“, odseknu, „a co ta **skořepina**?“

„Na tu bacha, je to kousek od takovýho velkýho baráku, je plnej lidí a ze severní strany ho střeží Strážník se psem!“

„Navolno?“, děším se.

„Seš posranej strachy co?“, zubí se na mě, „pes je za plotem, ale bude dělat kravál a zbytečně na sebe upozorníš!“

„Dobře a kde to teda mám hledat?“, dychtim další informace.

„Najdeš to snadno podle stříbrný pavučiny, na tu bacha !“, zvýší hlas, „hledej číslo šest, pamatuj, číslo 6 !“

„A co pak ?“, srovnávám si v hlavě získaný informace.

„Hlavně nelez dovnitř, bacha na tu pavučinu !“, znovu upozorňuje na nebezpečí , „musíš použít Stalkerský triky !“

„Dobrá, Stalkerský triky, to snad nějak zvládnou, a co ta **baterka** ?“

„Tu najdeš snadno“, dělá chytrýho, „je to takový hodně strašidelný místo, sou to nějaký dva podivný sloupy, před kterejma je taková veliká betonová nádrž“, dodává.

„To bylo asi nějaký kultovní místo Návštěvníků, vede to dost hluboko do země a na dně bude určitě nějaká past, tak bacha na to“

„A co je to poslední tady nahoře v mapě?“, hltám další informace.

„Je tam vysokej, kamennej strážce cesty“, nadechne se, „přísně hledí před sebe na cestu, pod jeho pravým uchem to je.“

„A co to je?“, dychtím.

„To je takový moje překvapení pro tebe“, zařechtá se a víc z něj nedostanu.

Pásmo je svinstvo. Nenajdete jediného člověka, který je při smyslech a dobrovolně by tam vlezl. V pásmu na vás čekají dvě věci - bolest a smrt, a pokud už tam budete muset, doufejte, že potkáte jen tu první z nich...

Hodně štěstí při hledání Zlaté koule